

El meu germà

El meu germà tracta el tema del mor que carretja el viu. El dia de Nadal, durant el dinar, sense cap malaltia ni avis previ, Eduard cau desplomat sobre la plata amb les neules i els torrons. És mort, però els pares i els germà fan veure que no s'adonen i li fan fer vida normal. El germà l'arrossega al llit, el despulla, el vesteix, i l'acompanya a l'escola amb autobús. La dedicació obsessiva al germà, el viure per persona interposada, li estalvia de relacionar-se amb els altres i ser ell mateix.

Un migdia de Nadal, el Toni, germà del narrador de la història, mor de cop i volta.

En aquesta història es descriu la reacció il·lògica dels pares i el germà d'en Toni després de la seva mort. Els pares fan veure que no és mort ja que no accepten la situació, convencent-se que l'estat del Toni es deu al tip de menjar o beure que s'ha fet. El germà, davant la situació, actua de la mateixa manera. Tots plegats reaccionen com si res no hagués passat. El nen vesteix i desvesteix el seu germà, se l'endú a l'escola i s'encarrega de que tot sembli normal. Fins i tot en Toni troba núvia. El seu germà pensa en explicar la veritat a tothom però pensa també que aquesta dedicació l'ha ajudat a no haver-se de relacionar amb gaire gent i li sap greu per la Teresa, la núvia d'en Toni, que se l'estima molt.

La mamà

Tracta d'un nen que arriba a pensar que la seva mare és puta per un insult que rep per part d'un amic quan juguen a futbol i xoquen de cap l'un amb l'altre.

En Juanito, després del cop, li diu <<fill de puta>> i el nen es pregunta si és només un insult o realment la seva mare és puta i ell no ho sap. A mida que passen els dies el nen es va convencent de que la seva mare ho és. No deixa que ella li faci un petó en arribar de l'escola, busca pèls als llençols del llit dels pares, creu que tota l'escola sap que la seva mare és puta i ningú li diu i fins i tot mira malament a tots els homes del barri convençut de que la seva amabilitat amb la mare es deu a que tots se la follen, i si son antipàtics, ho fan per a no despertar sospites. Al final no aguanta més i li diu a sa mare. Ella el tranquil·litza i li intenta explicar que aquest insult no va dirigit a la mare de l'insultat, sinó que es un dir. Però ell no ho creu i finalment ho explica al seu pare, que agafa la mare per parlar-hi en una altra habitació. Surten tots dos i intenten parlar amb el nen però ell n'està convençut. El pare marxa donant un cop de porta i la mare es posa a plorar. El nen li diu <<no ploris, mamà, que jo t'estimo igual>>. Així queda un final obert. No se sap si realment la mare ho és.

Vacances d'estiu

Vacances d'estiu. Un nen mor durant la gestació. Mentre la mare es recupera a la clínica, el pare ha de dur el fetus a l'Hospital Clínic per a una anàlisi. Li donen el seu fill en una bossa de plàstic d'El Corte Inglés. Quan arriba al laboratori és l'hora de tancar. Li diuen qui hi torni dilluns. Passa el cap de setmana amb la bossa de plàstic a la nevera. Dilluns al matí, de camí cap al laboratori, recorre el paisatge de la seva infantesa: la polleria, la vaqueria de tota la vida estan per llogar, veu el balcó de la casa on vivia quan era petit, l'entrada del club de natació on va aprendre a nedar, la pista de patinatge amb la barana de colors. El que port a la bossa és la seva infantesa.

Tracta d'una dona embarassada. Una nit d'estiu es desperta i diu que ja no nota el nen. Demanen un taxi se'n van a la clínica. El nen ha mort. Se li ha de fer l'autòpsia per determinar-ne les causes si es possible. El part és tan a prop que és millor esperar a que neixi. La dona viu amb el fill vuitmesó a dins. No aguanta més viure amb *allò* a dins. *Quan s'aprimi el nen* sortirà amb més facilitat. Ara la dona veu nens per tot arreu i procura sortir poc de casa per a evitar preguntes i que la gent es compadeixi d'ella. Per fi arriba el part. El metge crida el pare i li dona una bossa d'El Corte Inglés. Li diu que vagi a l'Hospital Clínic per que li facin

l' autòpsia al nen. El pare no se'n sap a venir. ¿S' ha de passejar per la ciutat amb una bossa amb un fetus a dins? Cedeix. Arriba a l' hospital, deixa la bossa sobre el taulell i s' explica. Els que se n' han d' encarregar no tornen fins dilluns, diu el metge...fiqui la bossa a la nevera de casa seva...L' home queda bocabadat però acaba cedint. Arriba a casa, neteja la nevera i hi fica la bossa a la nevera. Torna amb la seva dona, que s' ha de quedar a l' hospital fins dilluns (és divendres). Es queda amb ella, però no deixa de pensar en la nevera i quan la dona dorm torna a casa. No explica on és el nen a la seva dona. L' home vetlla tota la nit el seu fill, assegut en una cadira davant de la nevera.

Al matí torna a l' hospital. Quan es fa de nit la dona li diu que vagi a casa i ell li fa cas. Pensa que per adormir-se a la cadira és millor ajeure's al llit, vestit perquè quedi clar que si s' adorm no ha estat premeditat.

Surt cap al Clínic. Com que té temps de sobres fa una volta pel barri on va néixer. Pensa que podria ensenyar-li tot això al seu fill, si no fos mort. A la porta de l' hospital hi ha un home amb una bossa al a mà. Pensa que pot ser la

d' El Corte Inglés, però finalment veu que no i es tranquil·litza.

Les cinc falques

La Berta, la protagonista i parella d' en Víctor, gimnasta, decideix comprar cinc falques per a les cinc portes de la casa que tenen a la platja. Li costa de trobar-les però finalment ho fa. Les ensenya al Víctor, que les prova encastant-les a sota la porta. La parella té una relació un tant estranya. Per exemple, quan són al llit, teòricament buscant l' embaràs de la Berta, en Víctor sempre s' escorre fora fingint haver-ho fet a dins. Una relació no del tot sincera, però, fet i fet, una relació.

Tot rentant plats

Tracta d' una família que té una casa a la muntanya. Al llarg de tot el conte, aquest es va modificant, donant diferents versions de la situació. El Mingo i la Rosa en són els protagonistes i tenen un fill. Un dia, en una d' aquestes modificacions, en Xavier, un company de feina d'en Mingo, els ha anat a visitar. A l principi tot va bé, però mentre passen les hores, veuen que en Xavier no marxa i es comença a instal·lar amb ells. Resulta que el conte segueix modificant-se i finalment no ha anat a veure'ls ningú i es troben molt sols.

Dos rams de roses

Comença amb l' explicació del protagonista, que és a la feina i demana poder sortir abans d' hora, ja que és un divendres de setembre i hi ha molt poca feina. El director de l' agència de viatges on treballa accedeix a la petició. Marxa a casa i de camí, passa pel davant de la floristeria i decideix comprar un ram de roses vermelles per a la seva dona. Comença a parlar amb la dependent a d' això i d' allò, de l' olor del tabac...fins que les seves cares son alarmentantment juntes. No passa res. El protagonista arriba a casa, allà l' esperen la dona i els seus fills, l' Anna i en Daniel. Arriba la nit, els nens s' adormen i el protagonista i la seva dona, la Júlia, surten a ballar. Quan tornen a casa, comencen a trobar-se els carrers plens d' indigents i artistes que intenten guanyar-se la vida i els van donant diners. Els artistes i rodamóns els ho agraeixen. El dia següent duen els seus fills al circ. Quan tornen, s' estiren al sofà i la Júlia li diu al marit que vagi a donar un tomb, i així ho fa. El protagonista es dirigeix a la floristeria. Parla amb una noia que no és la de l' altra vegada, però ella el reconeix. Acaben pujant plegats a casa de la noia, que resulta ser la germana de l' altra floristera. Se les tira a totes dues i passen hores i hores al llit tots tres. Quan marxa, una de les germanes li prepara un ram de roses grogues per a la seva dona i li diu que torni quan vulgui. Torna a cas i la dona li pregunta què li ha agafat amb les roses.

La vida perdurable

Comença amb la mort per càncer d'ovaris d'una mare. Després d'una setmana, la dona del protagonista arriba a casa després de la feina i li diu que li han diagnosticat un càncer de fetge. Tenen cinc fills, una de les quals es diu Paula, que ironitza sobre la sort de la família. Un dels nois, va morir de petit de leucèmia, una altra nois i un noi, van morir també, el d'osteosarcoma i ella ofegada a la platja. Tenen una gos, el Cuqui. Sopen tos tres, ja que la Laura, la filla gran, ha sortit amb una amics. Ingressen l'Alba a l'hospital. E s millora i torna a cas, però poc després la tornen a ingressar. Mor al cap de mesos. En Narcís, el germà de l'Alba, que arriba de Miami amb la Melanie, la seva dona, i explica que té càncer de pròstata. Mor tres anys més tard. La Melanie marxa a Miami. A la Paula li han diagnosticat un limfoma. Es manté estable un temps però després mor. Mor també el Cuqui d'un càncer de laringe. L'enterren. Al protagonista li detecten un gangli a l'englonal i un bony al testicle dret. Ja abans li n'hi havien detectat un. A l'hospital es troba amb l'enfermera que va cuidar la seva dona. L'operen. Després decideix trucar la seva filla Laura, que no va mai a veure'l, amb l'ajuda de l'infermera. Aquesta li comunica que la Laura també és a l'hospital, una plata per sobre d'on és ell, amb un càncer de tiroide. El seu pare la visita amb la Lola, la infermera i l'anima. Li donen l'alta al protagonista, que va a fer companyia tot sovint a la seva filla Laura, fins que també li donen l'alta. La Lola i el prota es fan nòvios i la Laura ho accepta molt bé. A ra viuen tots tres junts. La Laura recau en la malaltia, l'ingressen.

L'enterren dos dies després i a el se li revifa el càncer de testicles. El tornen a operar, però no el metge d'abans, el doctor Fenollosa, que té un càncer de pàncrees, i l'opera rel doctor Hellin. Surt de l'operació, es casa amb la Lola, es compren una caseta, tenen un nen i una nena i passen nou anys feliços sense cap càncer.

El millor dels móns Quim Monzó

– 3 –